

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi extinsă)

19 iunie 2019*

„Ajutoare de stat – Ajutoare individuale în favoarea complexului Nürburgring pentru construirea unui parc de agrement, a unor hoteluri și restaurante, precum și pentru organizarea de curse de automobile – Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă – Decizie prin care se declară că rambursarea ajutoarelor declarate incompatibile nu se referă la noul proprietar al complexului Nürburgring – Acțiune în anulare – Lipsa afectării substanțiale a poziției concurențiale – Asociație – Statutul de negociator – Inadmisibilitate – Decizie de constatare a inexistenței unui ajutor de stat la încheierea fazei de examinare preliminară – Acțiune în anulare – Parte interesată – Interesul de a exercita acțiunea – Admisibilitate – Încălcarea drepturilor procedurale ale părților interesate – Inexistența unor dificultăți care impuneau inițierea unei proceduri oficiale de investigare – Plângere – Vânzarea activelor unor beneficiari de ajutoare de stat declarate incompatibile – Procedură de licitație deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată – Obligația de motivare – Principiul bunei administrări”

În cauza T-373/15,

Ja zum Nürburgring eV, cu sediul în Nürburg (Germania), reprezentată inițial de D. Frey, de M. Rudolph și de S. Eggerath, ulterior de D. Frey și de M. Rudolph, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de L. Flynn, de T. Maxian Rusche și de B. Stromsky, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea în parte a Deciziei (UE) 2016/151 a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) pus în aplicare de Germania pentru Nürburgring (JO 2016, L 34, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera întâi extinsă),

compus din doamna I. Pelikánová, președintă, și domnii V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen și U. Öberg (raportor), judecători,

grefier: doamna K. Guzdek, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 25 aprilie 2018,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

I. Istoricul litigiului

- 1 Complexul Nürburgring (denumit în continuare „Nürburgring”), situat în landul german Renania-Palatinat, cuprinde un circuit de curse de automobile (denumit în continuare „circuitul Nürburgring”), un parc de agrement, hoteluri și restaurante.
- 2 Între 2002 și 2012, proprietarii Nürburgring (denumiți în continuare „vânzătorii”), și anume întreprinderile publice Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH și Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH au beneficiat, în principal din partea landului Renania-Palatinat, de măsuri de sprijin pentru construirea unui parc de agrement, a unor hoteluri și restaurante, precum și pentru organizarea de curse de Formula 1.

A. Procedura administrativă și vânzarea activelor Nürburgring

- 3 La 5 aprilie 2011, reclamanta, Ja zum Nürburgring eV, o asociație germană de sport automobilistic având ca obiect restabilirea și promovarea unui circuit de curse automobilistice la Nürburgring, a depus o primă plângere la Comisia Europeană privind ajutoare care au fost plătite de Republica Federală Germania în favoarea circuitului Nürburgring.
- 4 Prin scrisoarea din 21 martie 2012, Comisia a notificat Republicii Federale Germania decizia sa de a iniția o procedură oficială de investigare, în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE, privind diferitele măsuri de sprijin puse în aplicare între 2002 și 2012 în favoarea Nürburgring. Prin această decizie, al cărei rezumat a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2012, C 216, p. 14), Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsurile în cauză.
- 5 Ca urmare a acordării unor măsuri de sprijin suplimentare notificate Comisiei de Republica Federală Germania, Comisia a decis să extindă procedura oficială de investigare la aceste noi măsuri. Decizia a fost notificată Republicii Federale Germania prin scrisoarea din 7 august 2012. Prin această decizie, al cărei rezumat a fost publicat în *Jurnalul Oficial* (JO 2012, C 333, p. 1), Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsurile suplimentare.
- 6 La 24 iulie 2012, Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (Tribunalul Districtual din Bad Neuenahr-Ahrweiler, Germania) a constatat insolvența vânzătorilor. Acesta a deschis o procedură de insolvență fără declinarea competenței la 1 noiembrie 2012. S-a decis vânzarea activelor vânzătorilor (denumită în continuare „vânzarea activelor Nürburgring”). Vânzătorii au desemnat auditorul KPMG AG în calitate de consilier juridic și financiar.
- 7 La 1 noiembrie 2012, administrarea Nürburgring a fost încredințată Nürburgring Betriebsgesellschaft mbH, o filială deținută în proporție de 100 % de unul dintre vânzători, Nürburgring GmbH, constituită de administratorii desemnați de Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (Tribunalul Districtual din Bad Neuenahr-Ahrweiler).
- 8 La 15 mai 2013, a fost lansată o procedură de cerere de ofertă pentru vânzarea activelor Nürburgring (denumită în continuare „procedura de cerere de ofertă”).
- 9 La 23 mai 2013, Comisia a comunicat Republicii Federale Germania și administratorilor criteriile pe care procedura de cerere de ofertă trebuia să le îndeplinească pentru a exclude elementele de ajutor de stat și i-a informat cu privire la obligația cumpărătorului care ar fi reținut de a rambursa avantajele care i-ar fi, eventual, conferite. Discuții între Comisie, Republica Federală Germania și administratorii au avut loc, în această privință, începând cu luna octombrie 2012.

- 10 Procedura de cerere de ofertă s-a desfășurat după cum urmează:
- la 14 mai 2013, lansarea procedurii de cerere de ofertă a fost anunțată printr-un comunicat de presă de unul dintre administratori;
 - la 15 mai 2013, KPMG a publicat o cerere de exprimare a interesului în *Financial Times*, în *Handelsblatt* și pe site-ul internet al Nürburgring;
 - 70 de cumpărători potențiali și-au manifestat interesul, printre care reclamanta și clubul automobilistic german ADAC eV;
 - prin scrisoarea din 19 iulie 2013, investitorii interesați au primit documente referitoare la Nürburgring și au fost invitați să prezinte o ofertă indicativă pentru totalitatea activelor, pentru anumite grupuri de active sau pentru active individuale;
 - termenul pentru depunerea unei oferte indicative a fost stabilit succesiv la 12 septembrie 2013, prin scrisoarea din 19 iulie 2013, ulterior la 26 septembrie 2013, prin scrisoarea din 12 septembrie 2013; fiecare dintre aceste scrisori preciza că ofertele depuse după expirarea termenului ar fi de asemenea luate în considerare;
 - un număr de 24 de cumpărători potențiali, printre care și ADAC, au trimis oferte indicative până la începutul lunii februarie 2014; oferta ADAC privea numai circuitul Nürburgring; dintre aceștia, 18 cumpărători potențiali au fost admiși în etapa privind obligațiile de diligență, ADAC nefăcând parte dintre ei;
 - pentru cumpărătorii potențiali invitați la etapa următoare a procedurii de cerere de ofertă, termenul pentru prezentarea unor oferte de confirmare, care trebuiau să fie finanțate integral și să cuprindă un acord prenegociat pentru cumpărarea activelor, a fost stabilit succesiv la 11 decembrie 2013, prin scrisoarea din 17 octombrie 2013, ulterior la 17 februarie 2014, prin scrisoarea din 17 decembrie 2013; această ultimă scrisoare menționa că ofertele depuse după expirarea termenului ar fi de asemenea luate în considerare, dar preciza totodată că vânzătorii ar putea să decidă la scurt timp după termenul de depunere a ofertelor cu privire la identitatea cumpărătorului reținut;
 - 13 cumpărători potențiali au prezentat o ofertă de confirmare, dintre care 4 au prezentat o ofertă privind toate activele, și anume Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH (denumită în continuare „Capricorn” sau „cumpărătorul”), un al doilea ofertant (denumit în continuare „ofertantul 2”), un al treilea ofertant (denumit în continuare „ofertantul 3”) și un al patrulea cumpărător potențial;
 - în conformitate cu scrisorile adresate investitorilor interesați la 19 iulie 2013 și la 17 octombrie 2013, investitorii trebuiau selectați ținând seama de imperatiile de maximizare a valorii tuturor activelor, pe de o parte, și de securizare a tranzacției, pe de altă parte; în aplicarea acestor criterii, au fost luate în considerare, în ultima fază a procedurii de cerere de ofertă, ofertele prezentate de ofertantul 2 și de Capricorn, care, pe de o parte, propuneau preluarea tuturor activelor Nürburgring și, pe de altă parte, au furnizat o dovadă a solidității financiare a ofertelor lor la 7 martie 2014 și, respectiv, la 11 martie 2014. Proiecte de contract de vânzare au fost negociate în paralel cu acești doi ofertanți;
 - la 11 martie 2014, comitetul creditorilor vânzătorilor, în cadrul procedurii de insolvență a vânzătorilor, a aprobat vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn, a cărei ofertă s-a ridicat la 77 de milioane de euro, în timp ce oferta ofertantului 2 se situa între 47 și 52 de milioane de euro.

- 11 La 23 decembrie 2013, reclamanta a depus o a doua plângere la Comisie, pentru motivul că procedura de cerere de ofertă nu ar fi transparentă și nediscriminatorie. Potrivit reclamantei, cumpărătorul care ar fi reținut ar primi astfel ajutoare noi și ar asigura continuitatea activităților economice ale vânzătorilor, astfel încât ordinul de recuperare a ajutoarelor primite de vânzători ar trebui extins la acesta.

B. Deciziile atacate

- 12 La 1 octombrie 2014, Comisia a adoptat Decizia (UE) 2016/151 privind ajutorul de stat SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) pus în aplicare de Germania pentru Nürburgring (JO 2016, L 34, p. 1, denumită în continuare „decizia finală”).
- 13 La articolul 2 din decizia finală, Comisia a constatat nelegalitatea și incompatibilitatea cu piața internă a unor măsuri de sprijin în favoarea vânzătorilor (denumite în continuare „ajutoarele acordate vânzătorilor”).
- 14 Comisia a decis, la articolul 3 alineatul (2) din decizia finală, că o eventuală recuperare a ajutoarelor acordate vânzătorilor nu va viza Capricorn și filialele sale (denumită în continuare „prima decizie atacată”).
- 15 La articolul 1 ultima liniuță din decizia finală, Comisia a stabilit că vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn nu constituia un ajutor de stat (denumită în continuare „a doua decizie atacată”).
- 16 Astfel, Comisia a considerat că procedura de cerere de ofertă fusese realizată în mod deschis, transparent și nediscriminatoriu, că această procedură a condus la un preț de vânzare în conformitate cu piața și că nu a existat o continuitate economică între vânzători și cumpărător.

II. Procedura și concluziile părților

- 17 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 10 iulie 2015, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 18 Prin scrisoarea din 27 octombrie 2015, Comisia a depus o cerere de traducere în limba de procedură a unei anexe la cererea introductivă.
- 19 Printr-un înscris depus la grefa Tribunalului la 3 noiembrie 2015, vânzătorii au solicitat să intervină în prezenta procedură în susținerea concluziilor Comisiei. Prin Ordonanța din 18 aprilie 2016, președintele Camerei a opta a Tribunalului a admis această intervenție.
- 20 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 3 mai 2016, vânzătorii au informat Tribunalul că își retrag intervenția.
- 21 Prin Ordonanța din 27 iunie 2016 a președintelui Camerei a opta a Tribunalului, vânzătorii au fost radiați din registrul Tribunalului ca intervenienți și obligați să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale reclamantei în ceea ce privește intervenția lor.
- 22 Prin înscris separat depus la grefa Tribunalului la 17 iunie 2016, Comisia a solicitat Tribunalului să constate că prezenta acțiune a rămas fără obiect și că nu mai este necesar să se pronunțe cu privire la acesta. La 22 august 2016, reclamanta a depus observațiile sale cu privire la această cerere de constatare a lipsei necesității de a se pronunța asupra fondului.
- 23 Prin decizia președintelui Tribunalului din 11 octombrie 2016, a fost numit un nou judecător raportor și cauza a fost atribuită Camerei întâi a Tribunalului.

- 24 La 26 iulie 2017, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul său de procedură, Tribunalul a solicitat părților să depună anumite documente și le-a adresat întrebări scrise, invitându-le să răspundă în scris. Părțile au prezentat observațiile în răspuns la 8 septembrie 2017.
- 25 Prin Ordonanța din 6 septembrie 2017, Camera întâi a Tribunalului a decis să unească cu fondul cererea de nepronunțare asupra fondului formulată de Comisie.
- 26 La propunerea Camerei întâi, Tribunalul a decis, în temeiul articolului 28 din Regulamentul de procedură, să trimită cauza în fața unui complet de judecată extins.
- 27 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 16 octombrie 2017, reclamanta a formulat o cerere privind organizarea unei ședințe de audiere a pledoariilor. Comisia nu și-a exprimat, în termenul acordat, poziția cu privire la organizarea unei ședințe.
- 28 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 23 noiembrie 2017, Comisia a formulat o cerere de retragere a documentelor prezentate de reclamantă în anexa la cererea sa privind organizarea unei ședințe de audiere a pledoariilor. La 13 decembrie 2017, reclamanta a depus observațiile sale cu privire la această cerere de retragere a documentelor.
- 29 La 23 ianuarie 2018, Tribunalul (Camera întâi) a decis deschiderea fazei orale a procedurii. La 23 februarie 2018, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, Tribunalul a solicitat părților să depună anumite documente și le-a adresat întrebări scrise, invitându-le să răspundă în scris. În temeiul articolului 24 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, Tribunalul a invitat de asemenea Republica Federală Germania să depună anumite documente și a adresat acesteia întrebări scrise, invitând-o să răspundă în scris. Părțile și Republica Federală Germania au depus observații în răspuns la 12 martie, la 14 martie și la 19 martie 2018.
- 30 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 25 aprilie 2018, în urma căreia faza orală a procedurii a fost închisă.
- 31 La 18 mai 2018, reclamanta a depus o cerere de redeschidere a fazei orale a procedurii. Prin decizia din 11 aprilie 2019, președintele Camerei întâi extinse a Tribunalului a respins această cerere.
- 32 La 20 iulie 2018, Comisia a depus și ea o cerere de redeschidere a fazei orale a procedurii. Prin Decizia din 30 iulie 2018, președintele Camerei întâi extinse a Tribunalului a respins această cerere.
- 33 Reclamanta solicită Tribunalului:
- respingerea cauzelor de inadmisibilitate invocate de Comisie;
 - respingerea cererii de nepronunțare asupra fondului formulată de Comisie;
 - anularea primei și a celei de a doua decizii atacate;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 34 Comisia solicită Tribunalului:
- cu titlu principal, respingerea acțiunii ca inadmisibilă;
 - cu titlu subsidiar, constatarea faptului că nu mai este necesară pronunțarea cu privire la acțiune, întrucât reclamanta a pierdut interesul de a exercita acțiunea;

- cu titlu încă mai subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

A. Cu privire la admisibilitatea cererii de anulare a primei decizii atacate

- 35 Reclamanta urmărește să obțină anularea primei decizii atacate prin care Comisia, stabilind că nu a existat o continuitate economică între vânzători și cumpărător, a decis că acesta din urmă nu era vizat de o eventuală recuperare a ajutoarelor acordate vânzătorilor.
- 36 Astfel, prin intermediul celui de al patrulea aspect al primului motiv, întemeiat pe lipsa punerii în aplicare a unui nou model comercial de către Capricorn, și prin intermediul primelor două aspecte ale celui de al treilea motiv, întemeiate pe erori în aprecierea existenței unei continuități economice între vânzători și Capricorn, reclamanta reproșează Comisiei că nu a constatat, în cadrul primei decizii atacate, existența unei astfel de continuități economice. În plus, prin intermediul celui de al șaptelea motiv, reclamanta susține că, prin adoptarea primei decizii atacate, Comisia ar fi omis să aprecieze observațiile sale.
- 37 În memoriul în apărare, Comisia a arătat că acțiunea era inadmisibilă, printre altele în măsura în care viza să conteste prima decizie atacată. Potrivit Comisiei, reclamanta nu a demonstrat nici interesul de a exercita acțiunea, nici calitatea procesuală activă.
- 38 Ulterior, Comisia a concluzionat că nu mai era necesar, în orice caz, ca Tribunalul să se pronunțe cu privire la acțiune, inclusiv cu privire la cererea de anulare a primei decizii atacate, pentru motivul că reclamanta ar fi pierdut orice interes de a exercita acțiunea pe care l-ar fi putut avea anterior.
- 39 Părțile sunt de acord cu privire la faptul că prima decizie atacată a fost adoptată la încheierea unei proceduri oficiale de investigare.
- 40 În această privință și în primul rând, trebuie amintit că, în Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 104), Curtea a statuat că o decizie privind continuitatea economică trebuie să fie considerată o decizie „conexă și complementară” deciziei finale referitoare la ajutoarele care o precedă, în măsura în care îi precizează domeniul de aplicare în ceea ce privește calitatea de beneficiar al acestor ajutoare și, prin urmare, în ceea ce o privește pe cea de debitor al obligației de restituire a acestora, ca urmare a intervenirii unui eveniment ulterior adoptării respectivei decizii precum achiziția de către un terț a activelor beneficiarului inițial al ajutoarelor menționate.
- 41 În speță, prin prima decizie atacată, Comisia, stabilind că nu a existat o continuitate economică între vânzători și cumpărător, a decis că acesta din urmă nu era vizat de o eventuală recuperare a ajutoarelor acordate vânzătorilor.
- 42 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că prima decizie atacată este o decizie „conexă și complementară” deciziei adoptate la încheierea procedurii oficiale de investigare privind ajutorul acordat vânzătorilor.
- 43 În al doilea rând, trebuie amintit că, potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, „[o]rice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile prevăzute la primul și al doilea paragraf, o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual, precum și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare”.

44 În măsura în care prima decizie atacată se referă la ajutoarele acordate vânzătorilor, care au fost acordate sub formă de ajutoare individuale, iar nu în aplicarea unei scheme de ajutor, aceasta nu poate fi asimilată unui act normativ în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.

45 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, alte persoane în afara destinatarilor unei decizii nu pot pretinde că respectiva decizie le privește în mod individual decât dacă aceasta le aduce atingere în temeiul anumitor calități care le sunt specifice sau în temeiul unei situații de fapt care le caracterizează în raport cu orice altă persoană și, din acest motiv, le individualizează ca și în cazul destinatarului unei asemenea decizii (Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223, și Hotărârea din 19 mai 1993, Cook/Comisia, C-198/91, EU:C:1993:197, punctul 20).

1. Cu privire la afectarea reclamantei în calitate de concurent

46 Reclamanta afirmă că poziția sa pe piață a fost afectată în mod substanțial ca urmare, în primul rând, a calității sale de candidat la achiziționarea circuitului Nürburgring și, în al doilea rând, a investițiilor sale anterioare în circuitul Nürburgring, pe care prima decizie atacată le-ar fi făcut inutile.

47 Comisia contestă această argumentație.

48 În această privință, în materie de ajutoare de stat, au fost recunoscute, printre altele, ca fiind vizate individual de o decizie a Comisiei de închidere a procedurii oficiale de investigare, în afara întreprinderii beneficiare, întreprinderile concurente ale acesteia din urmă care au jucat un rol activ în cadrul respectivei proceduri, în măsura în care poziția acestora pe piață este afectată în mod substanțial de măsura de ajutor vizată (a se vedea Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 98 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 5 noiembrie 2014, Vtesse Networks/Comisia, T-362/10, EU:T:2014:928, punctul 53 și jurisprudența citată).

49 Criteriul afectării substanțiale permite identificarea concurenților pe care un ajutor îi individualizează astfel încât aceștia îndeplinesc condițiile de admisibilitate enunțate în Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia (25/62, EU:C:1963:17). Prin urmare, ajutorul caracterizează concurenții care au calitate procesuală activă în raport cu orice altă persoană și îi individualizează într-un mod analog celui al destinatarului deciziei atacate. Astfel, existența unei afectări substanțiale a poziției pe piață a unui reclamant nu depinde în mod direct de cuantumul ajutorului în cauză, ci de importanța atingerii pe care acest ajutor o poate aduce poziției menționate. O astfel de atingere poate varia pentru ajutoare cu un quantum similar în funcție de criterii precum mărimea pieței relevante, natura specifică a ajutorului, lungimea perioadei pentru care acesta a fost acordat, caracterul principal sau secundar al activității afectate pentru reclamant și posibilitățile acestuia de a eluda efectele negative ale ajutorului (a se vedea Hotărârea din 5 noiembrie 2014, Vtesse Networks/Comisia, T-362/10, EU:T:2014:928, punctul 41 și jurisprudența citată).

50 Simpla calitate de concurent potențial nu este suficientă, prin urmare, pentru a conferi unui justițiabil un drept la acțiune în fața instanței Uniunii Europene pentru a contesta o decizie adoptată de Comisie la încheierea unei proceduri oficiale de investigare.

51 În speță, trebuie să se constate, pe de o parte, că împrejurarea că reclamanta este o asociație care are ca obiect susținerea morală și materială a restabilirii sportului automobilistic la Nürburgring nu exclude în mod necesar ca aceasta să poată fi calificată drept „întreprindere” și nici ca unele dintre activitățile sale să poată fi calificate drept „economice” (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 iulie 2008, MOTOE, C-49/07, EU:C:2008:376, punctele 27 și 28). Pe de altă parte, reclamanta a avut un rol activ în procedura care a precedat adoptarea primei decizii atacate, în măsura în care aceasta a depus o

plângere la 23 decembrie 2013, considerând că ar exista o continuitate economică între vânzători și cumpărătorul care ar fi reținut, astfel încât ordinul de recuperare a ajutoarelor acordate vânzătorilor ar trebui extins la acest cumpărător.

- 52 Reiese totuși din jurisprudența citată la punctul 48 de mai sus că nu se poate deduce din simpla participare a reclamantei la procedura administrativă că aceasta are calitate procesuală activă. Reclamanta trebuie, în orice caz, să demonstreze că ajutoarele acordate vânzătorilor erau susceptibile să afecteze în mod substanțial poziția sa pe piață.
- 53 În considerentul (20) al deciziei finale, Comisia a precizat că măsurile de ajutor în favoarea vânzătorilor vizau finanțarea construirii și a exploatarea facilităților Nürburgring. În plus, în considerentele (173)-(176) și (178) ale aceleiași decizii, Comisia a observat că piețele pe care concurența era susceptibilă să fie denaturată de aceste măsuri erau cele legate de exploatarea circuitelor de curse, a parcurilor off-road, a parcurilor de agrement, a unităților de cazare, a restaurantelor, a centrelor de conducere în siguranță, a școlilor de șoferi, a sălilor multifuncționale, a sistemelor de plată fără numerar, de promovare a turismului, de dezvoltare, de proiecte, de construcția de proprietăți imobiliare, de gestionare a întreprinderilor și de comerțul cu autoturisme sau motociclete (denumite în continuare „piețele relevante”). În sfârșit, în considerentul (180) al deciziei menționate, Comisia a precizat că piețele relevante puteau fi considerate de dimensiune europeană.
- 54 În cadrul prezentei cauze, reclamanta nu a susținut niciodată și, *a fortiori*, nici nu a dovedit că, la data depunerii cererii introductive și anterior acestei date, ea ar fi fost prezentă pe piețele relevante. Prin urmare, ea nu dispunea de nicio poziție pe piețele relevante care ar putea fi afectată, *a fortiori* în mod substanțial, de ajutoarele acordate vânzătorilor. Reclamanta menționează însă în esență calitatea sa de concurent potențial al Capricorn ca urmare a participării sale la procedura vizând achiziționarea activelor Nürburgring.
- 55 În orice caz, în împrejurările din speță, participarea reclamantei la procedura de cerere de ofertă nu era suficientă pentru a dovedi o voință serioasă din partea sa de a intra pe piețele relevante. Astfel, deși aceasta a participat la prima fază a procedurii de cerere de ofertă, manifestându-și interesul pentru achiziționarea activelor Nürburgring, ceea ce i-a permis accesul la toate documentele referitoare la aceste active, reclamanta însăși a recunoscut că nu a fost niciodată în măsură să depună o ofertă indicativă în fazele ulterioare ale acestei proceduri. În plus, deși reclamanta afirmă că s-a raliat ofertei depuse de ADAC și având ca obiect numai circuitul Nürburgring, pentru motivul că aceasta împărtășea concepțiile sale privind menținerea și exploatarea circuitului respectiv, ea nu susține și, *a fortiori*, nici nu demonstrează că această raliere ar fi fost de natură, dacă oferta ADAC ar fi fost reținută, să o facă să intre, în calitate de operator economic, pe piețele relevante.
- 56 Pe de altă parte, în măsura în care reclamanta susține că poziția sa pe piață a fost afectată în mod substanțial ca urmare a investițiilor anterioare pe care le-a realizat pe circuitul Nürburgring, este necesar să se observe că simplul fapt că aceasta ar fi investit, cu orice titlu, în Nürburgring nu este suficient pentru a se constata că ea ar fi fost prezentă, în calitate de operator economic, pe piețele relevante, ceea ce de altfel reclamanta nu pretinde și nici, *a fortiori*, că poziția sa pe piețele respective, în calitate de operator economic, ar fi fost afectată în mod substanțial de ajutoarele acordate vânzătorilor care, în opinia sa, ar fi făcut aceste investiții inutile. În orice caz, reclamanta nu explică modul în care prima decizie atacată, potrivit căreia cumpărătorul activelor Nürburgring nu era obligat să ramburseze ajutoarele acordate vânzătorilor, ar fi afectat utilitatea investițiilor pe care aceasta le-ar fi realizat în Nürburgring.
- 57 Rezultă că niciunul dintre argumentele invocate de reclamantă nu este de natură să dovedească, corespunzător cerințelor legale, că prima decizie atacată ar fi afectat în mod substanțial o poziție concurențială pe care aceasta ar fi deținut-o pe piețele relevante, afectate de ajutoarele acordate vânzătorilor vizate de decizia menționată.

2. Cu privire la afectarea reclamantei în calitate de asociație profesională

- 58 Reclamanta afirmă că a fost afectată în calitate de asociație profesională, din moment ce, pe de o parte, poziția pe piață a unuia dintre membrii săi, și anume ADAC, candidat la achiziționarea activelor Nürburgring, a fost afectată în mod substanțial și că, pe de altă parte, aceasta purta negocieri pentru a apăra interesele sportului automobilistic german, în special în ceea ce privește restabilirea și promovarea unui circuit de curse de automobile la Nürburgring și a participat la procedura administrativă prin depunerea unei plângeri și prin comunicarea unor observații scrise și a unor elemente de probă.
- 59 Comisia contestă această argumentație.
- 60 În această privință, trebuie amintit că o acțiune în anulare împotriva unei decizii finale a Comisiei în materie de ajutoare de stat introdusă de o asociație profesională care are sarcina de a apăra interesele colective ale membrilor săi nu este, în principiu, admisibilă decât în două ipoteze, și anume, în primul rând, dacă întreprinderile pe care le reprezintă sau unele dintre acestea au calitate procesuală activă în mod individual și, în al doilea rând, dacă această asociație poate invoca un interes propriu, în special întrucât poziția sa de negociatoare a fost afectată de actul a cărui anulare se solicită (a se vedea Hotărârea din 15 ianuarie 2013, Aiscat/Comisia, T-182/10, EU:T:2013:9, punctul 48 și jurisprudența citată).
- 61 În ceea ce privește aspectul dacă reclamanta este îndreptățită să se prevaleze de calitatea procesuală activă în mod individual a unuia dintre membrii săi, rezultă din observațiile reclamantei din 8 septembrie 2017, furnizate în răspuns la întrebările adresate de Tribunal, că ADAC nu se numără, ea însăși, printre membrii săi și că numai membrii ADAC, și anume cluburile regionale, organizează manifestările sportive la Nürburgring, în special ADAC Mittelrhein eV și ADAC Nordrhein eV. Acestea din urmă ar fi și membri ai reclamantei.
- 62 Rezultă din informațiile menționate la punctul 61 de mai sus că reclamanta nu se poate prevala, în calitate de asociație, de eventuala calitate procesuală activă cu titlu individual a ADAC, care nu se numără printre membrii săi și, în consecință, aceasta nu se poate prezenta ca fiind reprezentantul ADAC în cadrul prezentei acțiuni.
- 63 Presupunând că reclamanta a intenționat în esență să se prevaleze de calitatea procesuală activă cu titlu individual a unor cluburi regionale membre ale ADAC și care s-ar fi numărat de asemenea printre membrii săi, trebuie să se constate că aceasta nu a dovedit, corespunzător cerințelor legale, că prima decizie atacată ar fi afectat în mod substanțial o poziție concurențială care ar fi fost deținută de aceste cluburi pe piețele relevante afectate de ajutoarele acordate vânzătorilor vizate de decizia menționată, astfel cum impune jurisprudența citată la punctul 48 de mai sus.
- 64 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că reclamanta nu se poate prevala, în calitate de asociație profesională, nici de o calitate procesuală activă cu titlu individual a ADAC, nici de o calitate procesuală activă a cluburilor regionale ale acesteia din urmă.
- 65 În ceea ce privește aspectul dacă reclamanta se poate prevala de o calitate procesuală activă ca negociator, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe consacrate, care face referire în special la Hotărârea din 2 februarie 1988, Kwekerij van der Kooy și alții/Comisia (67/85, 68/85 și 70/85, EU:C:1988:38, punctele 21 și 22), și la Hotărârea din 24 martie 1993, CIRFS și alții/Comisia (C-313/90, EU:C:1993:111, punctele 29 și 30), recunoașterea afectării individuale a unei asociații reclamante presupune ca aceasta să se afle într-o situație specială în care ea ocupă o poziție de negociator clar delimitată și intim legată de obiectul însuși al deciziei atacate, punându-o într-o situație de fapt care o caracterizează în raport cu orice altă persoană (a se vedea în acest sens

Hotărârea din 9 iulie 2009, 3F/Comisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, punctul 87 și jurisprudența citată, și Ordonanța din 29 martie 2012, Asociación Española de Banca/Comisia, T-236/10, EU:T:2012:176, punctul 43 și jurisprudența citată).

- 66 În Hotărârea din 2 februarie 1988, Kwekerij van der Kooy și alții/Comisia (67/85, 68/85 și 70/85, EU:C:1988:38, punctele 20-24), Curtea a recunoscut calitatea procesuală activă a unui organism profesional de interes general care nu numai că a participat în mod activ la procedură, în special prin transmiterea de observații scrise Comisiei, ci a și negociat, în interesul profesioniștilor interesați, tarife pentru gaze, care au fost considerate ulterior de Comisie ajutoare incompatibile cu piața internă și care figura, cu acest titlu, printre semnatarii acordului care a stabilit tarifele contestate de Comisie.
- 67 În Hotărârea din 24 martie 1993, CIRFS și alții/Comisia (C-313/90, EU:C:1993:111, punctele 29 și 30), Curtea a recunoscut de asemenea calitatea procesuală activă a unei asociații profesionale care nu numai că a participat în mod activ la procedură, ci a avut și un rol de negociator în cadrul instituției „disciplinei” vizând încadrarea acordării de ajutoare industriei interesate, în discuție în această cauză.
- 68 Pentru a recunoaște un statut special de negociator unei asociații profesionale reclamante, instanța Uniunii a statuat că nu era suficient faptul ca asociația profesională reclamantă să fi prezentat observații în cadrul procedurii oficiale de investigare (Ordonanța din 29 martie 2012, Asociación Española de Banca/Comisia, T-236/10, EU:T:2012:176, punctul 46) sau să fi introdus plângerea care s-a aflat la originea procedurii menționate (Hotărârea din 9 iulie 2009, 3F/Comisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, punctele 94 și 95).
- 69 În ceea ce privește condițiile stricte prevăzute în Hotărârea din 13 decembrie 2005, Comisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, EU:C:2005:761, punctele 53-59), trebuie să se considere că reclamanta nu a dovedit că a ocupat, în cadrul procedurii oficiale de investigare care a precedat adoptarea primei decizii atacate, o poziție de negociatoare, clar delimitată și intim legată de obiectul acestei decizii, care să poată întemeia afectarea sa individuală.
- 70 Rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că reclamanta nu a demonstrat că prima decizie atacată ar fi privit-o în mod individual sau l-ar fi privit în mod individual pe oricare dintre membrii săi.
- 71 Or, trebuie amintit că cerințele de admisibilitate a unei acțiuni sunt cumulative (Hotărârea din 28 martie 2012, Ryanair/Comisia, T-123/09, EU:T:2012:164, punctul 199). Astfel, fără a fi necesar să se examineze interesul reclamantei de a exercita acțiunea în anulare împotriva primei decizii atacate și nici, *a fortiori*, cererea de nepronunțare asupra fondului cauzei formulată de Comisie întemeiată pe pierderea de către reclamantă a interesului său de a exercita acțiunea în anularea aceleiași decizii, trebuie să se declare acțiunea inadmisibilă, în măsura în care vizează anularea deciziei amintite, pentru lipsa afectării individuale.

B. Cu privire la cererea de anulare a celei de a doua decizii atacate

- 72 Reclamanta urmărește să obțină de asemenea anularea celei de a doua decizii atacate prin care Comisia a stabilit că vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn nu constituia un ajutor de stat.

1. Cu privire la admisibilitate și cu privire la cererea de nepronunțare asupra fondului

- 73 În memoriul în apărare, Comisia arată că acțiunea este inadmisibilă, în măsura în care urmărește să obțină anularea celei de a doua decizii atacate. Potrivit Comisiei, reclamanta nu a demonstrat nici interesul său de a exercita acțiunea, nici calitatea sa procesuală activă în raport cu decizia menționată. În plus, aceeași decizie nu ar constitui un act supus căilor de atac, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.
- 74 Cu titlu subsidiar, Comisia a formulat ulterior o cerere de nepronunțare asupra fondului, pentru motivul că reclamanta a pierdut, în orice caz, orice interes de a exercita acțiunea în anularea celei de a doua decizii atacate pe care l-ar fi putut avea anterior.
- 75 În speță, trebuie început prin a se examina dacă reclamanta are calitatea de a exercita acțiunea în anularea celei de a doua decizii atacate, înainte de a examina, pe de o parte, în ce măsură aceasta are și păstrează un interes de a obține o astfel de anulare și, pe de altă parte, dacă cea de a doua decizie atacată este sau nu un act supus căilor de atac, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.
- 76 În ceea ce privește calitatea sa procesuală, reclamanta susține că este vizată în mod direct și individual prin a doua decizie atacată. În această privință, calitatea sa specială de „parte interesată”, în sensul articolului 1 litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 [TFUE] (JO 1999, L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41), legată de obiectul specific al acțiunii, ar fi suficientă pentru a o individualiza, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.
- 77 În plus, reclamanta afirmă că poziția sa pe piață, precum și cea a unuia dintre membrii săi, și anume ADAC, au fost afectate în mod substanțial ca urmare a calității lor de candidate la achiziționarea activelor Nürburgring.
- 78 În sfârșit, reclamanta pretinde că este interesată în mod individual în calitate de asociație profesională care apără interesele sportului automobilistic german.
- 79 Comisia contestă această argumentație. Aceasta susține în special că reclamanta, în măsura în care nu a demonstrat că ea sau ADAC se aflau într-un raport de concurență cu Capricorn, nu poate fi considerată ca fiind o „parte interesată”, în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE.
- 80 În cadrul procedurii de control al ajutoarelor de stat, trebuie distinse, pe de o parte, faza de examinare preliminară a ajutoarelor instituită la articolul 108 alineatul (3) TFUE, care are ca obiect numai să permită Comisiei să își formeze o primă opinie cu privire la compatibilitatea parțială sau totală a ajutorului în cauză și, pe de altă parte, faza de investigare, prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE, destinată să permită Comisiei să obțină informații complete cu privire la toate datele cauzei. Numai în cadrul procedurii prevăzute de această din urmă dispoziție Tratatul FUE prevede garanția procedurală care constă în obligația Comisiei de a pune în întârziere persoanele interesate pentru a-și prezenta observațiile (Hotărârea din 19 mai 1993, Cook/Comisia, C-198/91, EU:C:1993:197, punctul 22, Hotărârea din 15 iunie 1993, Matra/Comisia, C-225/91, EU:C:1993:239, punctul 16, și Hotărârea din 17 iulie 2008, Athinaiki Techniki/Comisia, C-521/06 P, EU:C:2008:422, punctul 35).
- 81 Atunci când, fără a iniția procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE, Comisia constată, printr-o decizie adoptată în temeiul alineatului (3) al aceluiași articol, că o măsură de stat nu constituie un ajutor incompatibil cu piața internă, beneficiarii acestei garanții procedurale nu pot obține respectarea acesteia decât dacă au posibilitatea de a contesta această decizie în fața instanței Uniunii. Pentru aceste motive, instanța Uniunii declară admisibilă o acțiune care urmărește anularea unei astfel de decizii, introdusă de o parte interesată în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE,

atunci când persoana care a introdus această acțiune urmărește, prin introducerea ei, să conserve drepturile procedurale de care beneficiază în temeiul acestei din urmă dispoziții (Hotărârea din 17 iulie 2008, Athinaïki Techniki/Comisia, C-521/06 P, EU:C:2008:422, punctul 36).

- 82 Astfel, trebuie să se considere că orice parte interesată este direct și individual vizată de o decizie de constatare a inexistenței ajutorului la încheierea fazei de examinare preliminară (Hotărârea din 28 martie 2012, Ryanair/Comisia, T-123/09, EU:T:2012:164, punctul 68), amintindu-se că, atunci când o astfel de parte a introdus o plângere, refuzul Comisiei de a admite această plângere trebuie analizat, în orice caz, ca un refuz de a iniția procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE (Hotărârea din 18 noiembrie 2010, NDSHT/Comisia, C-322/09 P, EU:C:2010:701, punctele 51-54).
- 83 În speță, părțile sunt de acord cu privire la faptul că cea de a doua decizie atacată este o decizie adoptată la încheierea fazei de examinare preliminară a ajutoarelor, instituită prin articolul 108 alineatul (3) TFUE, iar nu a unei proceduri oficiale de investigare. Întrucât reclamanta sau oricare dintre membrii săi nu poate, pentru motivele deja menționate la punctele 54-57, 61-64, 69 și 70 de mai sus, care sunt valabile și pentru acțiunea îndreptată împotriva celei de a doua decizii atacate, să fie considerată ca îndeplinind condițiile de admisibilitate astfel cum au fost enunțate în Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia (25/62, EU:C:1963:17), este necesar, pentru a stabili dacă acesta dispune de calitatea de a exercita o acțiune în anulare împotriva celei de a doua decizii atacate, să se verifice dacă ea a dovedit corespunzător cerințelor legale că este o parte interesată.
- 84 Potrivit articolului 1 litera (h) din Regulamentul nr. 659/1999, sunt considerate „persoane interesate” orice stat membru și orice persoană, întreprindere sau asociație de întreprinderi ale căror interese pot fi afectate de acordarea unui ajutor. Cu alte cuvinte, este vorba despre un număr nedeterminat de destinatari. Această dispoziție nu exclude însă posibilitatea ca o întreprindere care nu este o concurentă directă a beneficiarului ajutorului să fie calificată drept „persoană interesată”, în măsura în care demonstrează că interesele sale ar putea fi afectate prin acordarea acestui ajutor. Este suficient ca această întreprindere să demonstreze, corespunzător cerințelor legale, că ajutorul poate să aibă un efect concret asupra situației sale (a se vedea Hotărârea din 24 mai 2011, Comisia/Kronoply și Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punctele 63-65 și jurisprudența citată).
- 85 În plus, Curtea a avut ocazia să precizeze că nu este exclus ca un organism reprezentativ al lucrătorilor, constituit, prin natura sa, pentru a promova interesele colective ale membrilor săi, să fie considerat „parte interesată”, în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE, dacă demonstrează că interesele sale proprii sau ale afiliaților săi vor fi eventual afectate de acordarea unui ajutor. Totuși, acest organism trebuia să demonstreze, corespunzător cerințelor legale, că ajutorul putea să aibă o incidență concretă asupra situației sale sau a celor pe care îi reprezenta (Hotărârea din 9 iulie 2009, 3F/Comisia, C-319/07 P, EU:C:2009:435, punctul 33).
- 86 În această privință, trebuie să se constate că interesele proprii ale reclamantei, în calitate de asociație al cărei scop, care nu este lucrativ, constă în restabilirea și în promovarea unui circuit de curse automobilistice la Nürburgring și în promovarea intereselor colective ale membrilor săi, dintre care unii care organizează evenimente sportive pe circuitul menționat, au putut fi afectate în mod concret prin acordarea ajutorului, care, potrivit reclamantei, ar fi trebuit să fie constatat în cea de a doua decizie atacată, ca urmare a faptului că procedura de cerere de ofertă nu ar fi fost deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată și nu ar fi condus la vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn la prețul de piață.
- 87 Astfel, întrucât Comisia, în cadrul aprecierii compatibilității unui ajutor de stat, integrează un mare număr de considerații de natură diversă, nu se poate exclude ca un organism care reprezintă interese colective în raport cu aceste considerații să poată prezenta Comisiei observații susceptibile să fie luate în considerare de aceasta în cursul procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE [a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 octombrie 2015, Comité d'entreprise SNCM/Comisia, C-410/15 P(I), EU:C:2015:669, punctul 12].

- 88 În speță, nu se poate exclude ca reclamanta, ținând seama de scopul său, care vizează tocmai restabilirea și promovarea unui circuit de curse automobilistice la Nürburgring, și de faptul că aceasta a participat la prima fază a procedurii de cerere de ofertă și a primit, în acest context, un mare număr de informații privind activele Nürburgring, să fie în măsură să prezinte Comisiei, în cadrul procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE, observații pe care aceasta le-ar putea integra în cadrul aprecierii caracterului deschis, transparent, nediscriminatoriu și necondiționat al procedurii de cerere de ofertă și de aspectul dacă activele Nürburgring au fost cedate, în acest cadru, la prețul de piață.
- 89 Prin urmare, având în vedere considerațiile prezentate la punctele 84 și 85 de mai sus și aprecierile care precedă, reclamantei trebuie să i se recunoască calitatea de parte interesată în ceea ce privește cea de a doua decizie atacată.
- 90 În ceea ce privește interesul reclamantei de a exercita acțiunea, Comisia susține, în cererea sa de nepronunțare asupra fondului, că aceasta l-ar fi pierdut, printre altele, ca urmare a faptului că Capricorn ar fi plătit în totalitate prețul cumpărării activelor Nürburgring și ar fi renunțat la dreptul său de a rezilia contractul de vânzare în cazul în care Comisia ar lua o decizie de recuperare de la aceasta a ajutoarelor acordate vânzătorilor.
- 91 Trebuie amintit totuși că „părțile interesate” în sensul articolului 108 alineatul (2) TFUE au interesul de a obține anularea unei decizii adoptate la încheierea fazei de examinare preliminară din moment ce, în temeiul dispozițiilor articolului 108 TFUE, o astfel de anulare ar obliga Comisia să inițieze procedura oficială de investigare și le-ar permite să își prezinte observațiile și să exercite astfel o influență asupra noii decizii a Comisiei (Hotărârea din 10 februarie 2009, Deutsche Post și DHL International/Comisia, T-388/03, EU:T:2009:30, punctele 62 și 64). În speță, reclamanta are un interes de a obține anularea celei de a doua decizii atacate în măsura în care, prin intermediul celui de al cincilea și al celui de al optulea motiv, ea pune în discuție faptul că această decizie privind constatarea inexistenței unui ajutor acordat Capricorn în cadrul procedurii de cerere de ofertă a fost adoptată fără inițierea de către Comisie a procedurii oficiale de investigare, cu încălcarea drepturilor sale procedurale în calitate de parte interesată.
- 92 Dacă Tribunalul ar anula cea de a doua decizie atacată pentru încălcarea drepturilor procedurale ale reclamantei, Comisia ar trebui, în principiu, să inițieze procedura oficială de investigare privind vânzarea activelor Nürburgring și ar solicita reclamantei, în calitate de parte interesată, să își prezinte observațiile. În consecință, anularea celei de a doua decizii atacate este susceptibilă, prin ea însăși, să aibă consecințe juridice pentru reclamantă, în calitate de parte interesată.
- 93 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că, în ceea ce privește cea de a doua decizie atacată, reclamanta are calitatea procesuală activă, ca parte interesată, și are și păstrează un interes de a exercita acțiunea care urmărește apărarea drepturilor procedurale conferite acesteia, în aceeași calitate, în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE.
- 94 Rezultă că cauza de inadmisibilitate și, în subsidiar, cererea de nepronunțare asupra fondului prezentată de Comisie trebuie respinse și că prezenta acțiune este admisibilă, în măsura în care vizează a doua decizie atacată și urmărește protejarea drepturilor procedurale conferite reclamantei în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE. În măsura în care cererea de anulare formulată de reclamantă depășește acest obiect, ea trebuie respinsă ca inadmisibilă, fără a fi necesar ca Tribunalul să se pronunțe cu privire la celelalte cauze de inadmisibilitate invocate de Comisie.

2. Cu privire la admisibilitatea anexelor

a) Cu privire la admisibilitatea anexelor C. 1 și C. 6-C. 9

- 95 În duplică, Comisia contestă în mod formal admisibilitatea a patru dintre probele prezentate de reclamantă în anexa la replică, și anume anexele C.1 și C.6-C.8. În această privință, ea arată că, în lipsa unei justificări aduse de reclamantă în legătură cu tardivitatea prezentării acestor probe, ele ar trebui declarate inadmisibile. Reclamanta susține că aceste anexe au scopul de a contesta afirmațiile exprimate de Comisie în memoriul său în apărare.
- 96 Pe de altă parte, Comisia contestă admisibilitatea unei note de doctrină prezentate de reclamantă în anexa la replică, și anume anexa C. 9. În această privință, reclamanta amintește că ea a furnizat referințele complete ale acestei note în cererea introductivă.
- 97 Articolul 85 alineatul (2) din Regulamentul de procedură precizează că părțile mai pot depune sau propune probe în sprijinul argumentației lor atât în cadrul replicii, cât și al duplicii, cu condiția ca întârzierea în depunerea sau în propunerea acestora să fie justificată.
- 98 Cu toate acestea, potrivit jurisprudenței, proba contrară și completarea probatoriului furnizat ca urmare a unei probe contrare a părții adverse din memoriul în apărare nu sunt vizate de norma de decădere prevăzută la articolul 85 alineatele (1) și (2) din Regulamentul de procedură. Astfel, această prevedere vizează propunerile de probă noi și trebuie citită în lumina articolului 92 alineatul (7) din regulamentul menționat, care prevede în mod expres că proba contrară și completarea probatoriului solicitat sunt admisibile (Hotărârea din 12 septembrie 2007, Comisia/Trends și alții, T-448/04, nepublicată, EU:T:2007:265, punctul 52).
- 99 În speță, trebuie precizat că anexele C.1 și C.6-C.8 constituie probe contrare și au scopul de a contesta afirmațiile exprimate de Comisie în memoriul său în apărare. Pentru a asigura respectarea principiului contradictorialității, este necesar, așadar, să se admită aceste anexe ca fiind admisibile.
- 100 În ceea ce privește anexa C.9, trebuie precizat că era vorba despre un document accesibil în mod public pe care reclamanta își întemeia argumentarea, dar a cărui forță probantă a fost însă contestată de Comisie. Pentru acest motiv, trebuie de asemenea să se admită această anexă ca fiind admisibilă.

b) Cu privire la admisibilitatea anexelor 7 și 8 la observațiile Comisiei din 8 septembrie 2017 în răspuns la întrebările adresate de Tribunal

- 101 În cererea sa de organizare a unei ședințe de audiere a pledoariilor, reclamanta contestă în mod formal admisibilitatea a două dintre probele prezentate de Comisie în anexa la observațiile sale din 8 septembrie 2017 în răspuns la întrebările adresate de Tribunal, și anume anexele 7 și 8. Comisia arată că acestea ar fi fost prezentate tardiv.
- 102 Comisia susține că elementele de probă în cauză sunt două scrisori ale Deutsche Bank AG din 17 și 25 februarie 2014, subliniind, în opinia sa, caracterul obligatoriu al unei scrisori a Deutsche Bank, din data de 10 martie 2014, care venea în sprijinul ofertei Capricorn (denumită în continuare „scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014”). În această privință, trebuie remarcat că caracterul obligatoriu al scrisorii menționate a făcut obiectul unei întrebări adresate de Tribunal Comisiei în cadrul măsurii de organizare a procedurii din 26 iulie 2017.
- 103 În temeiul articolului 89 din Regulamentul de procedură, care îi permite Tribunalului să adreseze întrebări și să solicite documente părților, în scopul clarificării anumitor aspecte ale litigiului, este necesar, așadar, să se admită aceste anexe ca fiind admisibile.

c) Cu privire la admisibilitatea anexei G. 13

- 104 În ședință, Comisia a contestat în mod formal admisibilitatea uneia dintre probele prezentate de reclamantă în anexa la observațiile sale din 8 septembrie 2017 în răspuns la întrebările adresate de Tribunal, și anume anexa G. 13, și a solicitat retragerea acesteia.
- 105 Reclamanta arată că această probă viza dovedirea ralierii sale la oferta ADAC referitoare doar la circuitul Nürburgring, menționată în cererea introductivă. În această privință, trebuie remarcat că întinderea acestei ralieri a făcut obiectul uneia dintre întrebările adresate de Tribunal reclamantei în cadrul măsurii de organizare a procedurii din 26 iulie 2017.
- 106 În temeiul articolului 89 din Regulamentul de procedură, care îi permite Tribunalului să adreseze întrebări și să solicite documente părților, în scopul clarificării anumitor aspecte ale litigiului, este necesar, așadar, să se admită această anexă ca fiind admisibilă și să se respingă cererea de retragere prezentată de Comisie cu privire la această anexă.

d) Cu privire la admisibilitatea anexelor H. 1 și H. 2

- 107 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 23 noiembrie 2017 (a se vedea punctul 28 de mai sus), Comisia contestă în mod formal admisibilitatea celor două probe prezentate de reclamantă în anexa la cererea sa de organizare a unei ședințe de audiere a pledoariilor depusă la 16 octombrie 2017, și anume anexele H. 1 și H. 2, și solicită retragerea acestora.
- 108 Trebuie remarcat că, astfel cum susține reclamanta, anexele H. 1 și H. 2 vizează respingerea observațiilor Comisiei din 8 septembrie 2017 în răspuns la întrebările adresate de Tribunal Comisiei la 26 iulie 2017.
- 109 În aceste condiții, este necesar să se admită anexele H. 1 și H. 2 ca fiind admisibile și să se respingă cererile de retragere prezentate de Comisie cu privire la aceste anexe.

3. Cu privire la fond

a) Considerații introductive cu privire la întinderea controlului jurisdicțional vizând o decizie privind inexistența unui ajutor adoptată la încheierea fazei de examinare preliminară

- 110 Trebuie amintit de la bun început că articolul 108 alineatul (3) TFUE și articolul 4 din Regulamentul nr. 659/1999 instituie o fază de examinare preliminară a măsurilor de ajutor notificate, al cărei scop este de a permite Comisiei să își formeze o primă opinie cu privire la compatibilitatea măsurii în cauză cu piața internă. La încheierea acestei faze, Comisia constată că această măsură fie nu constituie un ajutor, fie intră în domeniul de aplicare al articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această ultimă ipoteză, este posibil să nu existe îndoieli privind compatibilitatea măsurii respective cu piața internă sau, dimpotrivă, să existe (Hotărârea din 24 mai 2011, Comisia/Kronoply și Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punctul 43).
- 111 În cazul în care, la încheierea fazei de examinare preliminară, Comisia adoptă o decizie prin care constată că o măsură de stat nu constituie un ajutor incompatibil cu piața internă, Comisia refuză de asemenea în mod implicit să inițieze procedura oficială de investigare. Acest principiu se aplică și în cazul în care decizia este adoptată pentru motivul că Comisia consideră că ajutorul este compatibil cu piața internă, în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 659/1999, denumită „decizie de a nu ridica obiecții”, cât și atunci când apreciază că măsura nu intră în domeniul de aplicare al articolului 107 alineatul (1) TFUE și, prin urmare, nu constituie un ajutor, în temeiul articolului 4

alineatul (2) din Regulamentul nr. 659/1999 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 iulie 2008, Athinaiki Techniki/Comisia, C-521/06 P, EU:C:2008:422, punctul 52, și Hotărârea din 28 martie 2012, Ryanair/Comisia, T-123/09, EU:T:2012:164, punctul 68).

- 112 Potrivit jurisprudenței, în cazul în care un reclamant solicită anularea unei decizii prin care se declară că măsura în cauză nu constituie un ajutor de stat sau a unei decizii de a nu ridica obiecții, acesta pune în discuție în esență faptul că decizia luată de Comisie cu privire la ajutorul în cauză a fost adoptată fără ca această instituție să inițieze procedura oficială de investigare, încălcând astfel drepturile sale procedurale. Pentru ca cererea sa de anulare să fie admisă, reclamantul poate invoca, în scopul menținerii drepturilor procedurale de care beneficiază în cadrul procedurii oficiale de investigare, orice motiv de natură să demonstreze că aprecierea informațiilor și a elementelor de care Comisia dispunea sau putea dispune în cadrul fazei de examinare preliminară a măsurii în cauză ar fi trebuit să dea naștere unor îndoieli privind calificarea acestei măsuri drept ajutor de stat sau compatibilitatea sa cu piața internă (Hotărârea din 13 iunie 2013, Ryanair/Comisia, C-287/12 P, nepublicată, EU:C:2013:395, punctul 60, și Hotărârea din 25 noiembrie 2014, Ryanair/Comisia, T-512/11, nepublicată, EU:T:2014:989, punctul 31), amintindu-se în această privință că informațiile de care Comisia „putea să dispună” sunt cele care apar ca fiind relevante pentru aprecierea care trebuie efectuată și cu privire la care aceasta ar fi putut, la cerere, să obțină prezentarea lor în cursul fazei de examinare preliminară (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 2017, Comisia/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, punctul 71).
- 113 O astfel de probă a existenței unor îndoieli poate fi făcută printre altele plecând de la o serie de indicii concordante, existența unei îndoieli trebuind căutată, în ceea ce privește o decizie prin care se constată că măsura în cauză nu constituie ajutor de stat, atât în împrejurările adoptării deciziei menționate, în special durata examinării preliminare, cât și în conținutul acesteia, prin raportarea aprecierilor pe care s-a întemeiat Comisia în decizia menționată la elementele de care aceasta dispunea sau putea să dispună atunci când s-a pronunțat cu privire la calificarea măsurii în cauză ca ajutor de stat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 ianuarie 2013, 3F/Comisia, C-646/11 P, nepublicată, EU:C:2013:36, punctul 31).
- 114 Astfel, Comisia este obligată să inițieze procedura oficială de investigare dacă, în lumina informațiilor obținute sau de care putea dispune în cursul procedurii de examinare preliminară, se confruntă în continuare cu dificultăți serioase de apreciere a măsurii respective. Această obligație rezultă direct din articolul 108 alineatul (3) TFUE, astfel cum a fost interpretat de jurisprudență, și este confirmată de articolul 4 din Regulamentul nr. 659/1999, în cazul în care Comisia constată, după o examinare preliminară, că măsura în cauză dă naștere unor îndoieli privind calificarea acestei măsuri drept ajutor sau compatibilitatea sa cu piața internă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2016, Club Hotel Loutraki și alții/Comisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punctele 30-33, și Hotărârea din 12 februarie 2008, BUPA și alții/Comisia, T-289/03, EU:T:2008:29, punctul 328). Într-un asemenea caz, Comisia nu poate refuza să inițieze procedura oficială de investigare prevalându-se de alte împrejurări, precum interesul terților, considerații referitoare la economia procedurii sau orice alt motiv de conveniență administrativă sau politică (Hotărârea din 10 februarie 2009, Deutsche Post și DHL International/Comisia, T-388/03, EU:T:2009:30, punctul 90).
- 115 În stadiul contencios, controlul instanței Uniunii trebuie să se concentreze pe aspectul dacă, având în vedere argumentele invocate și elementele de probă prezentate de reclamant în speță, aprecierile pe care s-a întemeiat Comisia în decizia privind inexistența unui ajutor de stat prezintă dificultăți care sunt de natură să suscite îndoieli și, prin urmare, să justifice inițierea procedurii oficiale de investigare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 1993, Cook/Comisia, C-198/91, EU:C:1993:197, punctul 31, și Hotărârea din 15 iunie 1993, Matra/Comisia, C-225/91, EU:C:1993:239, punctul 34).

b) Considerații introductive cu privire la obiectul acțiunii

- 116 Potrivit unei jurisprudențe constante, nu este de competența Tribunalului să interpreteze acțiunea unui reclamant prin care se contestă exclusiv temeinicia unei decizii de apreciere a ajutorului ca atare în sensul că vizează în realitate protejarea drepturilor procedurale care îi sunt conferite reclamantului prin articolul 108 alineatul (2) TFUE, atunci când reclamantul nu a prezentat în mod expres un motiv care să urmărească acest obiectiv. Într-o astfel de ipoteză, interpretarea motivului ar fi condus în fapt la o recalificare a obiectului acțiunii (a se vedea Hotărârea din 24 mai 2011, Comisia/Kronoply și Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punctul 55 și jurisprudența citată).
- 117 Totuși, o astfel de limitare a puterii de interpretare a motivelor acțiunii nu are efectul de a împiedica Tribunalul să examineze argumentele de fond invocate de un reclamant pentru a verifica dacă aduc de asemenea elemente în susținerea unui motiv, prezentat tot de reclamant, prin care susținea în mod expres existența unor dificultăți serioase care ar fi justificat deschiderea procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE (Hotărârea din 24 mai 2011, Comisia/Kronoply și Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punctele 56-58).
- 118 În speță, reclamanta invocă nouă motive, dintre care opt în susținerea acțiunii sale în măsura în care aceasta vizează anularea celei de a doua decizii atacate. Se reamintește că al șaptelea motiv al cererii introductive, prin care reclamanta susține că, adoptând decizia atacată, Comisia ar fi omis să aprecieze observațiile sale, era îndreptat numai împotriva primei decizii atacate, în privința căreia reclamanta nu a fost considerată ca având calitate procesuală activă.
- 119 Al cincilea și al optulea motiv sunt întemeiate în mod explicit pe o încălcare a drepturilor procedurale ale reclamantei, în măsura în care Comisia s-a abținut să inițieze procedura oficială de investigare, prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE, în pofida faptului că vânzarea activelor Nürburgring la un preț mai mic decât prețul lor de piață ar fi trebuit să o determine să considere că fusese acordat un ajutor cumpărătorului.
- 120 În plus, primul motiv este întemeiat pe erori care ar fi fost săvârșite de Comisie în constatarea unor fapte relevante, în ceea ce privește în principal procedura de cerere de ofertă. Al doilea motiv este întemeiat pe erori săvârșite de Comisie în aprecierea confirmării finanțării ofertei cumpărătorului. Al treilea motiv este întemeiat pe erori săvârșite de Comisie în ceea ce privește în special aprecierea existenței unui ajutor de stat nou în favoarea Capricorn, constituit de vânzarea activelor Nürburgring. În cadrul acestui motiv, reclamanta susține în mod expres că Comisia ar fi trebuit să inițieze o procedură oficială de investigare. În plus, în cadrul celui de al cincilea și al celui de al optulea motiv, întemeiate pe încălcarea drepturilor sale procedurale, reclamanta face trimitere în mod explicit la al treilea aspect al celui de al treilea motiv, care ar trebui să permită să se stabilească faptul că, la încheierea fazei de examinare preliminară, Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli cu privire la compatibilitatea prețului de vânzare plătit de cumpărător cu piața internă. În sfârșit, al patrulea motiv este întemeiat pe erori săvârșite de Comisie în aprecierea caracterului transparent și nediscriminatoriu al procedurii de cerere de ofertă.
- 121 Prin urmare, pentru a se pronunța cu privire la al cincilea și la al optulea motiv, trebuie, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 117 de mai sus, să se examineze toate celelalte motive invocate de reclamantă prin care se urmărește anularea celei de a doua decizii atacate și care pot fi considerate că demonstrează dificultăți în prezența cărora Comisia ar fi fost obligată să inițieze procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE.
- 122 În această privință, mai întâi, este necesar să se examineze argumentele referitoare la caracterul transparent și nediscriminatoriu al procedurii de cerere de ofertă, și anume al doilea aspect al primului motiv și al patrulea motiv, și cele referitoare la finanțarea ofertei Capricorn, și anume primul și al treilea aspect ale primului motiv și al doilea motiv.

123 În continuare, va trebui să se examineze al cincilea aspect al primului motiv, întemeiat pe continuarea procesului de vânzare după atribuirea activelor Nürburgring către Capricorn intervenită la 11 martie 2014, și al treilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe faptul că vânzarea activelor Nürburgring constituie un ajutor de stat nou în favoarea Capricorn.

124 În sfârșit, va trebui să se examineze al șaselea și al nouălea motiv, întemeiate pe alte încălcări ale drepturilor procedurale ale reclamantei, care pot, de asemenea, să aibă o incidență asupra constatării efectuate de Comisie, în cea de a doua decizie atacată, cu privire la inexistența unor dificultăți serioase de apreciere a măsurii în cauză care să justifice inițierea procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE. Al șaselea motiv este întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare. Al nouălea și ultimul motiv este întemeiat pe o încălcare a dreptului la bună administrare.

c) Cu privire la interpretarea coroborată a celui de al cincilea și a celui de al optulea motiv, întemeiate pe o încălcare a articolului 108 alineatul (2) TFUE și a articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999, precum și a drepturilor procedurale ale reclamantei, și a primului, a celui de al doilea, a celui de al treilea și a celui de al patrulea motiv

125 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamanta susține că, prin faptul că a constatat că procedura de cerere de ofertă nu a condus la acordarea unui ajutor de stat nou cumpărătorului și, prin urmare, prin faptul că a refuzat în mod implicit să inițieze procedura oficială de investigare, Comisia a încălcat articolul 108 alineatul (2) TFUE și articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999.

126 Prin intermediul celui de al optulea motiv, reclamanta susține că, prin faptul că a refuzat în mod implicit, prin cea de a doua decizie atacată, să inițieze o procedură oficială de investigare, Comisia a încălcat dreptul său de a prezenta observații, prevăzut la articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, și normele fundamentale de procedură.

127 Potrivit reclamantei, Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli cu privire la compatibilitatea prețului de vânzare plătit de cumpărător cu piața internă.

128 Comisia contestă această argumentație.

129 Astfel cum se arată la punctele 121-123 de mai sus, pentru a se putea pronunța cu privire la al cincilea și la al optulea motiv, trebuie să se examineze dacă primul, al doilea, al treilea și al patrulea motiv permit să se stabilească faptul că, la încheierea fazei de examinare preliminară, Comisia se confrunta cu dificultăți care impuneau inițierea unei proceduri oficiale de investigare.

1) Cu privire la primele trei aspecte ale primului motiv și cu privire la al doilea și la al patrulea motiv, întemeiate pe existența unui ajutor acordat Capricorn în cadrul vânzării activelor Nürburgring

130 Prin intermediul primelor trei aspecte ale primului motiv și prin intermediul celui de al doilea și al celui de al patrulea motiv, reclamanta susține în esență că Comisia ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că a constatat că procedura de cerere de ofertă a fost deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată.

131 În plus, reclamanta susține că imperativul securizării tranzacției nu a fost aplicat, în măsura în care crisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014 nu constituia o garanție a finanțării ofertei Capricorn.

132 Este necesar să se stabilească, în raport cu aceste două critici principale, dacă examinarea efectuată de Comisie în ceea ce privește regularitatea procedurii de cerere de ofertă era de natură să înlăture prezența unor dificultăți serioase de apreciere a măsurii vizate de natură să justifice inițierea unei proceduri oficiale de investigare.

- 133 Potrivit unei jurisprudențe constante, în cazul în care o întreprindere care a beneficiat de un ajutor incompatibil cu piața internă este achiziționată la prețul pieței, cu alte cuvinte, la cel mai mare preț pe care un investitor privat acționând în condiții normale de concurență era dispus să îl plătească pentru societatea respectivă în situația în care se afla aceasta, în special după ce beneficiase de ajutoare de stat, elementul de ajutor este evaluat la prețul de piață și este inclus în prețul de cumpărare. În asemenea condiții, nu se poate considera că acel cumpărător a beneficiat de un avantaj față de ceilalți operatori de pe piață (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 aprilie 2004, Germania/Comisia, C-277/00, EU:C:2004:238, punctul 80 și jurisprudența citată).
- 134 Dacă, dimpotrivă, vânzarea activelor unor beneficiari de ajutoare de stat este realizată la un preț mai mic decât prețul de piață, un avantaj necuvenit poate fi transferat cumpărătorului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 martie 2012, Ryanair/Comisia, T-123/09, EU:T:2012:164, punctul 161).
- 135 În scopul verificării prețului de piață, poate fi luată în considerare, printre altele, forma utilizată pentru cesiunea unei societăți, de exemplu cea a adjudecării publice, considerată că garantează o vânzare în condițiile pieței. Rezultă că, în cazul în care se procedează la vânzarea unei întreprinderi printr-o procedură de cerere de ofertă deschisă, transparentă și necondiționată, se poate prezuma că prețul de piață corespunde ofertei celei mai ridicate, cu condiția de a se stabili, în primul rând, că această ofertă are valoare de angajament și că este credibilă și, în al doilea rând, că nu este justificată luarea în considerare a altor factori economici decât prețul (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 octombrie 2013, Land Burgenland și alții/Comisia, C-214/12 P, C-215/12 P și C-223/12 P, EU:C:2013:682, punctele 93 și 94, și Hotărârea din 16 iulie 2015, BVVG, C-39/14, EU:C:2015:470, punctul 32).
- 136 Potrivit jurisprudenței, caracterul deschis și transparent al unei proceduri de cerere de ofertă se apreciază în funcție de o serie de elemente specifice împrejurărilor din fiecare cauză (a se vedea Hotărârea din 7 martie 2018, SNCF Mobilités/Comisia, C-127/16 P, EU:C:2018:165, punctul 68 și jurisprudența citată).
- 137 În lumina jurisprudenței amintite la punctele 133-136 de mai sus trebuie să se examineze, în speță, temeinicia celor două critici invocate de reclamantă, ținând seama în același timp de faptul că, în acest cadru, Tribunalul nu poate statua în mod direct cu privire la însăși legalitatea procedurii de cerere de ofertă.
- i) Cu privire la critica întemeiată pe caracterul netransparent și discriminatoriu al procedurii de cerere de ofertă*
- 138 Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a constatat că procedura de cerere de ofertă a fost deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată, având în vedere în special lipsa de transparență a datelor financiare, lipsa de transparență și caracterul discriminatoriu al criteriilor de evaluare și a aplicării lor, precum și continuarea procesului de vânzare după cesionarea activelor Nürburgring cumpărătorului.
- 139 Aceasta susține în special că procedura de cerere de ofertă nu prevedea criterii de evaluare concrete aplicabile comparării ofertelor, în special în ceea ce privește compararea ofertelor pentru toate activele și a ofertelor pentru active sau grupuri de active izolate.
- 140 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, reclamanta susține că investitorii interesați nu au fost informați, înainte de depunerea ofertelor, de faptul că această ofertă ar trebui să reprezinte cel puțin 25 % din oferta globală cea mai ridicată pentru a putea fi luată în considerare în etapele următoare ale procedurii.
- 141 Comisia contestă această argumentație.

- 142 Trebuie precizat că, potrivit scrisorii KPMG din 19 iulie 2013 adresată investitorilor interesați, aceștia erau invitați să depună o ofertă indicativă pentru toate activele, pentru grupuri de active determinate sau pentru active individuale (a se vedea punctul 10 a patra liniuță de mai sus). Potrivit aceleiași scrisori, ofertele trebuiau să fie evaluate, printre altele, pe baza prețului propus pentru active, în funcție de întinderea ofertei.
- 143 Potrivit scrisorilor adresate de KPMG investitorilor interesați la 19 iulie și la 17 octombrie 2013, aceștia trebuiau, printre altele, să fie selectați în lumina unui criteriu de maximizare a valorii tuturor activelor (a se vedea punctul 10 a noua liniuță de mai sus). Aplicarea acestui criteriu a determinat, în practică, vânzătorii să nu ia în considerare, în ultima fază a procedurii de cerere de ofertă, decât ofertele privind toate activele, astfel cum reiese din considerentul (50) al deciziei finale. Potrivit Comisiei, motivul era determinat de faptul că, ținând seama de ofertele depuse, vânzarea în bloc a Nürburgring permitea obținerea unui preț mai ridicat decât vânzarea separată a fiecăruia dintre active.
- 144 Nota de subsol 65, inserată în considerentul (50) al deciziei finale, indică faptul că au existat șase oferte indicative pentru toate activele care au oferit mai mult de 25 % din cea mai bună ofertă, că ofertele pentru toate activele care nu s-au ridicat la 25 % din cea mai bună ofertă nu au mai fost luate în considerare de la început din cauza nivelului prețului oferit și că același principiu a fost aplicat pentru ofertele vizând circuitul de la Nürburgring și ofertele vizând alte active, întrucât, în total, acestea nu s-au ridicat la 25 % din cea mai bună ofertă.
- 145 În consecință, investitorii interesați aveau libertatea de a defini obiectul ofertei lor de cumpărare în lumina informației care le-a fost comunicată cu privire la criteriul referitor la maximizarea valorii tuturor activelor. În ceea ce privește criteriul de 25 %, astfel cum susține Comisia, acesta avea drept scop doar să dea un conținut concret criteriului de maximizare a valorii tuturor activelor și, întrucât a fost stabilit în funcție de valoarea ofertelor depuse efectiv, putea fi determinat în mod concret numai *ex post*.
- 146 Prin urmare, argumentele reclamantei în susținerea criticii menționate anterior nu permit să se stabilească faptul că Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli cu privire la caracterul transparent și nediscriminatoriu al procedurii de cerere de ofertă.

ii) Cu privire la critica referitoare la finanțarea ofertei Capricorn

- 147 Prin intermediul primului aspect al primului motiv și a celui de al doilea motiv, reclamanta susține că, spre deosebire de ceea ce rezultă din decizia finală, scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014, care venea în sprijinul ofertei Capricorn, aprobată la 11 martie 2014, nu constituia o garanție de finanțare cu caracter obligatoriu.
- 148 În plus, aprecierea Comisiei în această privință ar fi în contradicție cu concluzia, prezentată în considerentul (272) al deciziei finale, potrivit căreia oferta ofertantului 3 nu conținea dovada finanțării necesare.
- 149 Prin intermediul celui de al treilea aspect al primului motiv, reclamanta contestă, în sens mai general, concluzia Comisiei, formulată în decizia finală, potrivit căreia oferta Capricorn se putea prevala de o „finanțare garantată”.
- 150 Comisia contestă această argumentație.
- 151 În această privință, trebuie reținut că scrisoarea KPMG adresată investitorilor interesați din 17 octombrie 2013 preciza că aceștia vor fi selectați, printre altele, în funcție de probabilitatea finalizării tranzacției, care va fi examinată, *inter alia*, pe baza securizării finanțării ofertei lor, atestată de o confirmare a finanțării emisă de partenerii lor financiari (a se vedea punctul 10 a noua liniuță de mai

- sus). Prin urmare, trebuie să se verifice dacă examinarea efectuată de Comisie, care se alătură analizei autorităților germane, era de natură să înlăture prezența unor îndoieli în ceea ce privește caracterul obligatoriu al scrisorii Deutsche Bank din 10 martie 2014.
- 152 Mai întâi, scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014 menționează că aceasta din urmă este dispusă să acorde cumpărătorului un împrumut de 45 de milioane de euro. Condițiile acestei finanțări sunt descrise în mod detaliat, ceea ce, astfel cum arată în mod întemeiat Comisia, pare să indice o examinare aprofundată din partea Deutsche Bank și un schimb de informații între aceasta din urmă și cumpărător.
- 153 În continuare, scrisoarea Deutsche Bank face trimitere, în mai multe rânduri, la angajamentul asumat de Deutsche Bank cu privire la Capricorn în conformitate cu scrisoarea menționată. Prin urmare, Deutsche Bank considera că este obligată prin scrisoarea menționată.
- 154 În această privință, astfel cum arată în mod întemeiat Comisia, compararea scrisorii Deutsche Bank din 10 martie 2014 cu două scrisori pregătitoare și fără caracter obligatoriu ale Deutsche Bank din 17 și 25 februarie 2014 confirmă caracterul obligatoriu al scrisorii Deutsche Bank din 10 martie 2014. Astfel, se arată în scrisoarea din 17 februarie 2014 că aceasta nu constituie un angajament din partea Deutsche Bank, spre deosebire de scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014, care face referire la angajamentul asumat de Deutsche Bank cu privire la Capricorn în conformitate cu aceeași scrisoare.
- 155 În sfârșit, scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014 precizează că angajamentul asumat de aceasta din urmă depinde de trei condiții. Or, aceste condiții (executarea tranzacției, inexistența unei schimbări semnificative în ceea ce privește activele achiziționate, inexistența unei ilegalități) permiteau Deutsche Bank să se sustragă de la angajamentul său numai în cazul în care achiziția nu avea loc în condițiile prevăzute.
- 156 Având în vedere considerațiile care precedă, nu reiese că Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli în ceea ce privește caracterul obligatoriu al scrisorii Deutsche Bank din 10 martie 2014.
- 157 Dimpotrivă și astfel cum a constatat Comisia în considerentul (272) al deciziei finale, nici oferta indicativă, nici oferta finală a ofertantului 3 nu conțineau o dovadă a finanțării. În același considerent, Comisia a constatat că acest fapt a fost comunicat de vânzători ofertantului 3 prin scrisorile KPMG din 17 octombrie, din 11 decembrie, din 17 decembrie și din 18 decembrie 2013, precum și prin e-mailurile adresate de KPMG la 18 februarie și la 9 aprilie 2014, dar că ofertantul 3 nu a furnizat, nici anterior atribuirii activelor Nürburgring către Capricorn de către comitetul creditorilor, la 11 martie 2014, nici după această atribuire, nicio dovadă care să susțină finanțarea ofertei sale. Or, reclamanta nu a prezentat nicio dovadă care să sugereze că aceste constatări ar fi eronate.
- 158 Reiese din cele ce precedă că cumpărătorul, a cărui ofertă a fost reținută, dispunea, mai întâi, de două scrisori pregătitoare ale Deutsche Bank din 17 și 25 februarie 2014, apoi de scrisoarea Deutsche Bank din 10 martie 2014, cu privire la al cărei caracter obligatoriu nu rezultă că Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli, în timp ce ofertantul 3, a cărui ofertă nu a fost reținută, nu a furnizat în niciun moment vreo dovadă de finanțare. În consecință, argumentele reclamantei în susținerea criticii menționate anterior nu permit nici să se stabilească faptul că Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli cu privire la caracterul nediscriminatoriu al procedurii de cerere de ofertă în ceea ce privește în special cerința unei garanții de finanțare cu caracter obligatoriu.
- 159 Având în vedere considerațiile care precedă, nu este necesar să se considere că Comisia, în raport cu elementele de fapt și de drept invocate de reclamantă, ar fi trebuit să aibă îndoieli în ceea ce privește existența unui avantaj acordat cumpărătorului în cadrul procedurii de cerere de ofertă având în vedere caracterul netransparent și discriminatoriu al acesteia.

160 În conformitate cu jurisprudența citată la punctele 133-136 de mai sus, examinarea efectuată de Comisie era, așadar, de natură să înlăture prezența oricărei îndoieli cu privire la existența unui avantaj necuvenit în favoarea cumpărătorului și, în consecință, a unui ajutor de stat. Prin urmare, nu este necesar să se considere că argumentele prezentate în susținerea primelor trei aspecte ale primului motiv și al celui de al doilea și al patrulea motiv semnaleză existența unor dificultăți serioase de apreciere a măsurii în cauză care impuneau Comisiei să inițieze procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE.

161 Rezultă că primele trei aspecte ale primului motiv și al doilea și al patrulea motiv, interpretate în lumina celui de al cincilea și a celui de al optulea motiv, trebuie să fie respinse.

2) Cu privire la al cincilea aspect al primului motiv, întemeiat pe continuarea procesului de vânzare după atribuirea activelor Nürburgring către Capricorn la 11 martie 2014

162 Reclamanta susține că Comisia ar fi trebuit să constate continuarea procesului de vânzare după atribuirea activelor Nürburgring către Capricorn la 11 martie 2014.

163 Reclamanta susține că Capricorn a fost înlocuită cu un subdobânditor, în cadrul unei proceduri netransparente de revânzare a activelor Nürburgring. Potrivit acesteia, vânzătorii și administratorul bunurilor au încheiat astfel cu Capricorn, la 13 august 2014, un acord privind garanțiile, în temeiul căruia aceasta din urmă trebuia să cedeze toate drepturile și revendicările care derivă din contractul de vânzare a activelor Nürburgring din 11 martie 2014. Ar rezulta de aici că procedura de cerere de ofertă nu ar fi fost deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată.

164 Comisia contestă această argumentație.

165 În această privință, trebuie să se observe că, în aplicarea jurisprudenței citate la punctele 133-136 de mai sus și așa cum a susținut Comisia, examinarea sa a avut ca obiectiv să cerceteze, în scopul de a verifica aspectul dacă activele Nürburgring fuseseră vândute la prețul lor de piață, dacă procedura de cerere de ofertă fusese deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată. În caz contrar, vânzarea menționată ar fi putut fi realizată la un preț mai mic decât prețul pieței și un avantaj necuvenit ar fi fost transferat cumpărătorului.

166 În consecință, trebuie să se considere că ajutorul care, potrivit reclamantei (a se vedea punctul 11 de mai sus), ar fi trebuit constatat de Comisie în a doua decizie atacată și ar fi trebuit să corespundă diferenței dintre prețul plătit de Capricorn pentru achiziționarea activelor Nürburgring și prețul de piață al acelorași active ar fi fost acordat către Capricorn la 11 martie 2014, data atribuirii activelor respective către aceasta din urmă și a semnării contractului de vânzare care stabilea prețul de achiziție a activelor menționate datorat de Capricorn. Rezultă că faptele ulterioare acestei date, precum cesiunea de către Capricorn, către un subdobânditor, a participației pe care aceasta o deținea în vehiculul de achiziționare a activelor Nürburgring, nu erau relevante pentru examinarea aspectului dacă un ajutor fusese eventual acordat Capricorn în cadrul procedurii de cerere de ofertă.

167 În sfârșit, astfel cum a arătat în mod întemeiat Comisia în observațiile sale din 12 martie 2018 în răspunsul la întrebările Tribunalului, dacă reclamanta dorea ca Comisia să examineze și existența unui ajutor nou care rezulta din pretinsa continuare a procesului de vânzare, ulterior adoptării celei de a doua decizii atacate, ea ar fi trebuit să depună o nouă plângere în legătură cu acest subiect.

168 Rezultă că argumentele prezentate în susținerea celui de al cincilea aspect al primului motiv nu permit să se stabilească faptul că, la încheierea fazei de examinare preliminară, Comisia se confrunta cu dificultăți de apreciere a vânzării activelor Nürburgring care impuneau inițierea unei proceduri oficiale de investigare.

169 Prin urmare, al cincilea aspect al primului motiv, interpretat în lumina celui de al cincilea și a celui de al optulea motiv, trebuie să fie respins.

3) Cu privire la al treilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe faptul că vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn constituia un ajutor de stat nou

170 Potrivit reclamantei, atât prețul convenit, cât și modalitățile de plată conțineau elemente de ajutor, dat fiind faptul că, în primul rând, 6 milioane de euro provenite din excedentul brut de exploatare al administratorului Nürburgring (a se vedea punctul 7 de mai sus) au fost deduse din prețul de vânzare, în timp ce acest administrator a indicat, în anul 2013, că speranțele sale de câștig cu privire la activele Nürburgring erau nule, în al doilea rând, plata celei de a doua tranșe din prețul de vânzare a fost amânată, în al treilea rând, penalitatea de 25 de milioane de euro care era prevăzută în contractul de cumpărare în caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu a fost recuperată și, în al patrulea rând, activele Nürburgring au fost cesionate unui subdobânditor în cadrul unei proceduri netransparente.

171 În plus, contractul de închiriere privind activele Nürburgring nu ar fi fost supus el însuși unei proceduri de cerere de ofertă deschise, transparente, nediscriminatorii și necondiționate, astfel încât chiria aferentă acestui contract nu ar corespunde unui preț de piață și ar conține elemente de ajutor noi. Rezultă din considerentul (56) al deciziei finale că acest contract de închiriere a fost încheiat între o societate independentă de vânzători, acționând în mod concret în calitate de depozitar al activelor menționate, și o societate operațională înființată de Capricorn, pentru o perioadă care începea să curgă de la 1 ianuarie 2015, cu scopul de a organiza o situație tranzitorie care corespundea îndeplinirii eventuale a condiției care însoțea vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn, și anume adoptarea de către Comisie a unei decizii de eliminare a oricărui risc ca cumpărătorul activelor menționate să fie obligat să ramburseze ajutoarele acordate vânzătorilor. În această privință, prețul de vânzare a activelor Nürburgring ar fi fost redus cu valoarea chiriilor aferente acestui contract, care ar fi deduse din acest preț până la data la care vânzarea ar fi fost încheiată.

172 Comisia contestă această argumentație susținând în special că sumele plătite cu titlu de chirii aferente activelor Nürburgring constituiau avansuri care reduceau prețul de vânzare a acestor active rămas datorat și, în consecință, riscul de insolvabilitate a cumpărătorului. În plus, modalitățile de plată a prețului de vânzare a activelor Nürburgring nu ar fi avut efect asupra valorii acestor active, care corespunde prețului prevăzut în contract.

173 Pentru motivele prezentate la punctele 138-158 de mai sus, nu este necesar să se considere că Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli cu privire la caracterul transparent și nediscriminatoriu al procedurii de cerere de ofertă.

174 Rezultă de asemenea din aceleași motive că examinarea efectuată de Comisie care a condus la adoptarea celei de a doua decizii atacate era de natură să înlăture prezența unor îndoieli în ceea ce privește existența unui avantaj acordat cumpărătorului în cadrul contractului de închiriere a activelor Nürburgring sau al altor modalități de plată a prețului de vânzare a activelor respective.

175 Prin urmare, trebuie respins al treilea aspect al celui de al treilea motiv, interpretat în lumina celui de al cincilea și a celui de al optulea motiv.

176 Rezultă din ansamblul a ceea ce precedă că al cincilea și al optulea motiv, examinate luând în considerare argumentele invocate de reclamantă în cadrul primului, al celui de al doilea, al celui de al treilea și al celui de al patrulea motiv, nu permit să se stabilească faptul că, la încheierea fazei de examinare preliminară, Comisia se confrunța cu dificultăți care impuneau inițierea unei proceduri oficiale de investigare. Prin urmare, al cincilea și al optulea motiv trebuie respinse.

d) Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare

- 177 Potrivit reclamantei, Comisia ar fi încălcat obligația de motivare care îi revine, în temeiul articolului 296 al doilea paragraf TFUE și al articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât nu a motivat suficient considerațiile esențiale pe care se întemeiază cea de a doua decizie atacată.
- 178 Reclamanta are în special îndoieli cu privire la constatarea Comisiei, care figurează în considerentul (240) al deciziei finale, potrivit căreia Republica Federală Germania ar fi vândut activele Nürburgring „prin intermediul unei proceduri de licitație deschise, transparente, nediscriminatorii și necondiționate către ofertantul care a prezentat oferta cea mai mare cu finanțare garantată”.
- 179 Pe de altă parte, reclamanta pune în discuție temeiul deciziei potrivit căreia vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn nu constituie ajutor de stat, precum și motivul pentru care această decizie figurează în considerentul (285) al deciziei finale, însă nu este preluată în dispozitivul acesteia.
- 180 În sfârșit, reclamanta susține că Comisia și-ar întemeia majoritatea constatărilor sale pe informații furnizate de gestionarul și de administratorul bunurilor vânzătorilor, care i-au fost comunicate de Republica Federală Germania.
- 181 Comisia contestă această argumentație.
- 182 În conformitate cu jurisprudența, expunerea de motive a unui act trebuie să fie suficientă pentru a permite persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței Uniunii să își exercite controlul (a se vedea, în ceea ce privește ajutoarele de stat, Hotărârea din 6 septembrie 2006, Portugalia/Comisia, C-88/03, EU:C:2006:511, punctele 88 și 89, Hotărârea din 22 aprilie 2008, Comisia/Salzgitter, C-408/04 P, EU:C:2008:236, punctul 56, și Hotărârea din 30 aprilie 2009, Comisia/Italia și Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, punctele 48 și 49). În ceea ce privește respingerea unei plângeri în materie de ajutoare de stat, s-a precizat în special că această expunere trebuie să prezinte persoanei care a formulat plângerea motivele pentru care elementele de fapt și de drept invocate în plângerea sa nu au fost suficiente pentru a demonstra existența unui ajutor de stat (Hotărârea din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink’s France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punctul 64, și Hotărârea din 1 iulie 2008, Chronopost și La Poste/UFEX și alții, C-341/06 P și C-342/06 P, EU:C:2008:375, punctul 89).
- 183 În speță, considerentele (266)-(281) ale deciziei finale, sub titlul „Plângeri privind vânzarea activelor [Nürburgring]”, conțin o expunere detaliată a motivelor care au determinat Comisia să decidă că activele Nürburgring au fost vândute ofertantului care a prezentat cea mai bună ofertă, însoțită de o garanție de finanțare, în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă care fusese deschisă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată și, în consecință, că vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn nu a fost efectuată la un preț mai mic decât prețul lor de piață, astfel încât aceasta nu constituia un ajutor de stat.
- 184 Această expunere este suficientă pentru a răspunde cerințelor jurisprudenței citate la punctul 182 de mai sus.
- 185 Pe de altă parte, cea de a doua decizie atacată, potrivit căreia vânzarea activelor Nürburgring nu constituie un ajutor de stat, nu este prezentată doar în considerentul (285) prima liniuță al deciziei finale, ci este de asemenea reluată la articolul 1 ultima liniuță din decizia finală. Critica reclamantei în această privință nu este, așadar, susținută în fapt.
- 186 În sfârșit, trebuie amintit că, în cadrul controlului ajutoarelor de stat, Comisia este supusă unei obligații de examinare diligentă și imparțială care îi impune, printre altele, să examineze cu atenție elementele care îi permit să se pronunțe cu privire la natura de ajutor de stat a măsurii în cauză ce îi sunt

furnizate de statul membru (a se vedea Hotărârea din 22 octombrie 2008, TV2/Danmark și alții/Comisia, T-309/04, T-317/04, T-329/04 și T-336/04, EU:T:2008:457, punctul 183 și jurisprudența citată).

187 Comisia trebuie să efectueze aprecierea în cadrul examinării preliminare instituite la articolul 108 alineatul (3) TFUE în lumina atât a informațiilor notificate de statul în cauză, cât și a celor furnizate de eventuali autori ai plângerilor (Hotărârea din 3 mai 2001, Portugalia/Comisia, C-204/97, EU:C:2001:233, punctul 35).

188 În considerentele (266)-(271) ale deciziei finale, Comisia a examinat și a confruntat cu observațiile reclamantei, prezentate în considerentele (97)-(101) din decizia menționată, observațiile administratorilor comunicate de autoritățile germane, prezentate în considerentele (102)-(110) ale aceleiași decizii. În considerentele respective, Comisia a făcut cunoscute propriile constatări și observații în ceea ce privește elementele pertinente, în special în ceea ce privește caracterul transparent și nediscriminatoriu al procedurii de cerere de ofertă.

189 Prin urmare, Comisia a efectuat, în speță, o examinare și o apreciere a informațiilor comunicate atât de reclamantă, cât și de autoritățile germane.

190 În consecință, trebuie să se respingă critica reclamantei în această privință și, prin urmare, al șaselea motiv în ansamblul său.

e) Cu privire la al nouălea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare

191 Prin intermediul celui de al nouălea motiv, reclamanta susține că Comisia a încălcat dreptul său la bună administrare, așa cum rezultă acesta din articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale. Astfel, Comisia nu ar fi luat în considerare în mod corespunzător toate elementele pertinente și argumentele invocate de reclamantă, nici nu a verificat explicațiile gestionarului și ale administratorului bunurilor vânzătorilor. Reclamanta apreciază că principiul bunei administrări constituie o expresie a dreptului său de a-și prezenta observațiile și ca aceste observații să fie apreciate, drept a cărui încălcare o invocă, pe de altă parte, în cadrul celui de al șaptelea și a celui de al optulea motiv.

192 Comisia contestă această argumentație.

193 În ceea ce privește critica, întemeiată pe încălcarea principiului bunei administrări, fondată pe lipsa unei aprecieri a observațiilor reclamantei, acesta se confundă cu cel de al șaptelea motiv, prin care reclamanta susține că, adoptând prima decizie atacată, Comisia ar fi omis să aprecieze observațiile sale. Întrucât acțiunea a fost declarată inadmisibilă în măsura în care vizează anularea primei decizii atacate, atât al șaptelea motiv, cât și această critică sunt inadmisibile.

194 În ceea ce privește critica, întemeiată pe încălcarea principiului bunei administrări, fondată pe încălcarea dreptului reclamantei de a prezenta observații, aceasta se confundă cu al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor procedurale ale reclamantei ca urmare a inexistenței inițierii unei proceduri oficiale de investigare, care a fost deja examinat și respins la punctul 176 de mai sus.

195 Rezultă că al nouălea motiv trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil și, în rest, nefondat.

196 Întrucât toate motivele și criticile privind anularea celei de a doua decizii atacate întemeiate în mod direct pe o încălcare a drepturilor procedurale ale reclamantei și toate motivele și criticile privind anularea celei de a doua decizii atacate care conțin argumente susceptibile să se refere la motivele și la criticile respective au fost respinse, este necesar să se respingă cererea de anulare a deciziei menționate.

- 197 În măsura în care reclamanta a prezentat mai multe propuneri de probă cu martori, este necesar să se constate că acestea nu sunt indispensabile pentru soluționarea litigiului și în special pentru a se verifica dacă faptele sau indiciile invocate de reclamantă ar fi trebuit să determine Comisia să aibă îndoieli. Prin urmare, aceste propuneri de probă sunt respinse.
- 198 Având în vedere ansamblul aprecierilor care precedă, este necesar să se respingă acțiunea ca fiind în parte inadmisibilă și în rest nefondată.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

- 199 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) Respinge cererea de nepronunțare asupra fondului acțiunii.**
- 2) Respinge acțiunea.**
- 3) Ja zum Nürburgring eV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.**

Pelikánová

Valančius

Nihoul

Svenningsen

Öberg

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 19 iunie 2019.

Semnături

Cuprins

I. Istoricul litigiului	2
A. Procedura administrativă și vânzarea activelor Nürburgring	2
B. Deciziile atacate	4
II. Procedura și concluziile părților	4
III. În drept	6
A. Cu privire la admisibilitatea cererii de anulare a primei decizii atacate	6
1. Cu privire la afectarea reclamantei în calitate de concurent	7
2. Cu privire la afectarea reclamantei în calitate de asociație profesională	9
B. Cu privire la cererea de anulare a celei de a doua decizii atacate	10
1. Cu privire la admisibilitate și cu privire la cererea de nepronunțare asupra fondului	11
2. Cu privire la admisibilitatea anexelor	14
a) Cu privire la admisibilitatea anexelor C. 1 și C. 6-C. 9	14
b) Cu privire la admisibilitatea anexelor 7 și 8 la observațiile Comisiei din 8 septembrie 2017 în răspuns la întrebările adresate de Tribunal	14
c) Cu privire la admisibilitatea anexei G. 13	15
d) Cu privire la admisibilitatea anexelor H. 1 și H. 2	15
3. Cu privire la fond	15
a) Considerații introductive cu privire la întinderea controlului jurisdicțional vizând o decizie privind inexistența unui ajutor adoptată la încheierea fazei de examinare preliminară	15
b) Considerații introductive cu privire la obiectul acțiunii	17
c) Cu privire la interpretarea coroborată a celui de al cincilea și a celui de al optulea motiv, întemeiate pe o încălcare a articolului 108 alineatul (2) TFUE și a articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999, precum și a drepturilor procedurale ale reclamantei, și a primului, a celui de al doilea, a celui de al treilea și a celui de al patrulea motiv	18
1) Cu privire la primele trei aspecte ale primului motiv și cu privire la al doilea și la al patrulea motiv, întemeiate pe existența unui ajutor acordat Capricorn în cadrul vânzării activelor Nürburgring	18
i) Cu privire la critica întemeiată pe caracterul netransparent și discriminatoriu al procedurii de cerere de ofertă	19
ii) Cu privire la critica referitoare la finanțarea ofertei Capricorn	20

2) Cu privire la al cincilea aspect al primului motiv, întemeiat pe continuarea procesului de vânzare după atribuirea activelor Nürburgring către Capricorn la 11 martie 2014	22
3) Cu privire la al treilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe faptul că vânzarea activelor Nürburgring către Capricorn constituia un ajutor de stat nou	23
d) Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare	24
e) Cu privire la al nouălea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare ...	25
IV. Cu privire la cheltuielile de judecată	26